

rigtigede forinden dette Tidspunkt, omfattes af Lovens Regler, er nødvendig for at hindre, at Overdragelsernes Indførelse i Grundbogen udsættes for at undgaa Beskatning. En tilsvarende Betragtning vilde, selv om Loven iøvrigt ikke hjemlede Ret til Opkrævning af Grunderhvervsskat for Skatteaaret 1921—22, gøre sig gældende med Hensyn til Overdragelser foretagne i indeværende Skatteaar.

Til §§ 20—23.

Bestemmelserne svarer til de i det øvrige Kongerige gældende Regler (jfr. §§ 27, 28, 29 og 38 i Kommuneskatteloven af 15. Maj 1903).

Til § 24.

At en Del af en Sognekommune undtagelsesvis maa kunne beskattes forholdsvis højere end Kommunens andre Dele, er nødvendigt, for at de enkelte til Sognekommuner sammenlagte mindre Kommuner skal kunne opfylde de Forpligtelser, de i enkelte særlige Tilfælde med Hjemmel i § 11 i Den internationale Kommissions Anordning af 6. Maj 1920, jfr. § 1 i den

sønderjydske Kommunallov af 28. Juni 1920, har paataget sig i Anledning af Sammenlægningen.

Til § 25.

Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stykke om Indenrigsministerens Beføjelse til at ophæve de i Landsdelene hidtil gældende Bestemmelser angaaende den kommunale Beskatning svarer til den tilsvarende Bestemmelse i § 14 i Lov Nr. 480 af 10. September 1920. Herefter vil Indenrigsministeren kunne lade Næringskatten, Beværtterskatten og lignende kommunale Afgifter bortfalde.

Bestemmelsen i Paragraffens sidste Stykke tilsigter at give Indenrigsministeren Beføjelse til at afgøre Skattespørgsmaal, der er opstaaet som Følge af, at den hidtil gældende tyske Skattelovgivning, bl. a. angaaende Grunderhvervsskatten, i enkelte Tilfælde ikke direkte lader sig anvende paa danske Forhold. Dette gælder navnlig Bestemmelser, ved hvilke særlige Hverv er tillagt tyske Myndigheder, eller i hvilke Grænserne for Skattefritagelse og lignende er fastsat i Mark.